

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2008/1/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Ιανουαρίου 2008

σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης

(Κωδικοποιημένη έκδοση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αφού ζήτησαν τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης ⁽³⁾, έχει επανειλημμένα τροποποιηθεί ⁽⁴⁾ ουσιαστικά. Είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση της εν λόγω οδηγίας.
- (2) Οι στόχοι και οι αρχές της κοινοτικής περιβαλλοντικής πολιτικής, όπως ορίζονται στο άρθρο 174 της συνθήκης, αποσκοπούν ιδίως στην πρόληψη, τη μείωση και, στο μέτρο του δυνατού, την εξάλειψη της ρύπανσης, με ενέργειες κατά προτεραιότητα στην πηγή, καθώς και στην εξασφάλιση συνετής διαχείρισης των φυσικών πόρων, σύμφωνα με τις βασικές αρχές του «ο ρυπαίνων πληρώνει» και της πρόληψης.

- (3) Το πέμπτο πρόγραμμα δράσης στον τομέα του περιβάλλοντος, του οποίου η γενική προσέγγιση εγκρίθηκε από το Συμβούλιο και τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών που συνήλθαν στα πλαίσια του Συμβουλίου με το ψήφισμά του της 1ης Φεβρουαρίου 1993 σχετικά με κοινοτικό πρόγραμμα για την πολιτική και τη δράση για το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη ⁽⁵⁾, απέδιδε προτεραιότητα στην ολοκληρωμένη μείωση της ρύπανσης, ως σημαντικού στοιχείου της εξέλιξης προς πλέον μακροχρόνια ισορροπία μεταξύ, αφενός, των ανθρώπινων δραστηριοτήτων και της κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης και, αφετέρου, των πόρων και της αναγεννητικής δυνατότητας της φύσης.

- (4) Η εφαρμογή ολοκληρωμένης προσέγγισης για τον έλεγχο της ρύπανσης απαιτεί την ανάληψη δράσης σε κοινοτικό επίπεδο, προκειμένου να τροποποιηθεί και να συμπληρωθεί η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία που αφορά την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης που προέρχεται από τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις.

- (5) Η οδηγία 84/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1984, σχετικά με την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης από βιομηχανικές εγκαταστάσεις ⁽⁶⁾, θέσπισε το γενικό πλαίσιο βάσει του οποίου απαιτείται προηγούμενη άδεια για την εκμετάλλευση ή την ουσιαστική τροποποίηση των βιομηχανικών εγκαταστάσεων που μπορούν να προκαλέσουν ατμοσφαιρική ρύπανση.

- (6) Η οδηγία 2006/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2006, περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας ⁽⁷⁾, προβλέπει την υποχρέωση αδειας για την απόρριψη των ουσιών αυτών.

- (7) Μολονότι υπάρχει κοινοτική νομοθεσία για την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και για την πρόληψη ή την ελαχιστοποίηση των απορρίψεων επικίνδυνων ουσιών στο νερό, δεν υπάρχει συγκρίσιμη κοινοτική νομοθεσία για την πρόληψη ή τη μείωση των εκπομπών στο έδαφος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 97 της 28.4.2007, σ. 12.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Ιουνίου 2007 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2007.

⁽³⁾ ΕΕ L 257 της 10.10.1996, σ. 26. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 33 της 4.2.2006, σ. 1).

⁽⁴⁾ Βλέπε παράρτημα VI μέρος Α.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 138 της 17.5.1993, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 188 της 16.7.1984, σ. 20. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 48).

⁽⁷⁾ ΕΕ L 64 της 4.3.2006, σ. 52.

- (8) Διαφορετικές προσεγγίσεις για το χωριστό έλεγχο των εκπομπών στον αέρα, το νερό ή το έδαφος ενδέχεται να ευνοήσουν τη διασπορά της ρύπανσης στο περιβάλλον αντί να προστατεύσουν το περιβάλλον στο σύνολό του.
- (9) Ο στόχος της ολοκληρωμένης προσέγγισης για τον έλεγχο της ρύπανσης είναι η πρόληψη, όπου αυτό είναι εφικτό, των εκπομπών στην ατμόσφαιρα, το νερό και το έδαφος, λαμβανομένης υπόψη της διαχείρισης των αποβλήτων και, όταν αυτό είναι αδύνατο, η μείωσή τους στο ελάχιστο, ώστε να επιτυγχάνεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.
- (10) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να θεσπίσει το γενικό πλαίσιο για την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης. Θα πρέπει να προβλέψει τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της ολοκληρωμένης πρόληψης και ελέγχου της ρύπανσης ώστε να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του. Η εφαρμογή της αρχής της αειφόρου ανάπτυξης θα πρέπει να ευνοηθεί με την ολοκληρωμένη προσέγγιση της μείωσης της ρύπανσης.
- (11) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον⁽¹⁾. Οσάκις για τη χορήγηση αδείας, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη πληροφορίες ή συμπεράσματα εκ της εφαρμογής της ανωτέρω οδηγίας, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ.
- (12) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν τα δέοντα μέτρα για να εξασφαλίζεται ότι ο φορέας εκμετάλλευσης των μνημονευμένων στην παρούσα οδηγία βιομηχανικών δραστηριοτήτων ανταποκρίνεται στις γενικές αρχές ορισμένων βασικών υποχρεώσεων. Προς τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τις γενικές αυτές αρχές, όταν θέτουν τους όρους χορήγησης της αδείας.
- (13) Ορισμένες από τις διατάξεις που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία πρέπει να εφαρμοστούν στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις από την 30ή Οκτωβρίου 2007 και άλλες από την 30ή Οκτωβρίου 1999.
- (14) Για να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικότερα και αποδοτικότερα τα προβλήματα ρύπανσης, ο φορέας εκμετάλλευσης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη του τις περιβαλλοντικές πτυχές. Τα στοιχεία αυτά θα πρέπει να κοινοποιούνται στην αρμόδια αρχή ώστε πριν χορηγήσει την άδεια να μπορεί να βεβαιώνεται ότι έχουν προβλεφθεί όλα τα κατάλληλα μέτρα πρόληψης ή ελέγχου της ρύπανσης. Η ύπαρξη πολύ διαφορετικών διαδικασιών για την αίτηση αδείας ενδέχεται να οδηγήσει σε διαφορετικά επίπεδα προστασίας του περιβάλλοντος και ευαισθητοποίησης του κοινού. Συνεπώς, οι αιτήσεις αδείας βάσει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον ορισμένα δεδομένα.
- (15) Με το δέοντα συντονισμό της διαδικασίας και των όρων χορήγησης της αδείας μεταξύ των αρμόδιων αρχών, θα πρέπει να μπορεί να επιτευχθεί το υψηλότερο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.
- (16) Η αρμόδια αρχή ή αρχές θα πρέπει να χορηγούν ή να τροποποιούν άδεια μόνον εφόσον έχουν προβλεφθεί ολοκληρωμένα μέτρα περιβαλλοντικής προστασίας του αέρα, του νερού και του εδάφους.
- (17) Η άδεια θα πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να πληρούνται οι όροι της, ώστε να επιτυγχάνεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του. Με την επιφύλαξη της διαδικασίας χορήγησης αδείας, για τα μέτρα αυτά μπορούν να ισχύουν και γενικές δεσμευτικές προδιαγραφές.
- (18) Οι οριακές τιμές εκπομπής, οι ισοδύναμες παράμετροι ή τεχνικά μέτρα θα πρέπει να βασίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, χωρίς να επιτάσσουν τη χρήση συγκεκριμένης τεχνικής ή τεχνολογίας, και λαμβανομένων υπόψη των τεχνικών χαρακτηριστικών της συγκεκριμένης εκμετάλλευσης, της γεωγραφικής της θέσης και των τοπικών περιβαλλοντικών συνθηκών. Σε όλες τις περιπτώσεις, οι όροι χορήγησης της αδείας θα πρέπει να προβλέπουν διατάξεις για την ελαχιστοποίηση της ρύπανσης σε μεγάλη απόσταση ή της διασυνοριακής ρύπανσης και να εξασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.
- (19) Τα κράτη μέλη είναι αρμόδια να καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο είναι δυνατό να λαμβάνονται υπόψη, εφόσον χρειάζεται, τα τεχνικά χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης εγκατάστασης, η γεωγραφική της θέση και οι τοπικές συνθήκες περιβάλλοντος.
- (20) Εφόσον ποιοτικό πρότυπο περιβάλλοντος απαιτεί όρους αυστηρότερους από εκείνους που είναι δυνατό να επιτευχθούν με τη χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, θα πρέπει να απαιτούνται ιδίως συμπληρωματικοί όροι για την άδεια, με την επιφύλαξη άλλων μέτρων που είναι δυνατό να λαμβάνονται για την τήρηση των ποιοτικών προτύπων περιβάλλοντος.

(¹) ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 156 της 25.6.2003, σ. 17).

- (21) Καθότι οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές μεταβάλλονται με την πάροδο του χρόνου, ιδίως με την τεχνική πρόοδο, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να παρακολουθούν ή να ενημερώνονται για την πρόοδο αυτή.
- (22) Οι μεταβολές εγκατάστασης ενδέχεται να είναι ρυπογόνες. Συνεπώς, κάθε μεταβολή που ενδέχεται να έχει συνέπειες για το περιβάλλον θα πρέπει να κοινοποιείται στην αρμόδια αρχή. Για την ουσιαστική μεταβολή της λειτουργίας, θα πρέπει να χορηγείται προηγούμενη άδεια σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
- (23) Οι όροι χορήγησης της άδειας θα πρέπει να επανεξετάζονται και, ενδεχομένως, να προσαρμόζονται περιοδικώς. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι όροι αυτοί θα πρέπει να επανεξετάζονται οπωσδήποτε.
- (24) Η αποτελεσματική συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων θα πρέπει να παρέχει στο κοινό τη δυνατότητα να εκφράζει, και στο φορέα λήψης των αποφάσεων να λαμβάνει υπόψη, απόψεις και ανησυχίες ενδεχομένως σχετικές με τις εν λόγω αποφάσεις, ενισχύοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, την εγκυρότητα και τη διαφάνεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων και συμβάλλοντας στην ευαισθητοποίηση του κοινού σε περιβαλλοντικά θέματα και στην υποστήριξη των αποφάσεων που λαμβάνονται. Ειδικότερα, το κοινό θα πρέπει να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργία των εγκαταστάσεων και τις δυνητικές επιπτώσεις τους στο περιβάλλον, και, πριν ληφθεί οποιαδήποτε απόφαση, στις πληροφορίες σχετικά με τις αιτήσεις αδειών νέων εγκαταστάσεων ή ουσιαστικών μεταβολών καθώς και στις ίδιες τις άδειες, στις αναπροσαρμογές τους και στα σχετικά δεδομένα ελέγχου.
- (25) Η συμμετοχή, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής ενώσεων, οργανώσεων και ομάδων, ιδίως μη κυβερνητικών οργανώσεων που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος, θα πρέπει να ενθαρρύνεται αναλόγως, συμπεριλαμβανομένης της προώθησης της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης του κοινού.
- (26) Στις 25 Ιουνίου 1998, η Κοινότητα υπέγραψε τη σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη του ΟΗΕ (UNECE), για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα σχετικά με το περιβάλλον («Σύμβαση του Århus»). Μεταξύ των στόχων της σύμβασης του Århus περιλαμβάνεται η κατοχύρωση των δικαιωμάτων συμμετοχής του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα, προκειμένου να συμβάλλει στην προστασία του δικαιώματος διαβίωσης σε περιβάλλον κατάλληλο για την προσωπική υγεία και ευημερία.
- (27) Η πρόοδος και οι ανταλλαγές πληροφοριών σε κοινοτικό επίπεδο όσον αφορά τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές θα πρέπει να επιτρέψουν τη μείωση των τεχνολογικών διαφορών εντός της Κοινότητας, να ευνοήσουν τη διάδοση, ανά τον κόσμο, των οριακών τιμών και των τεχνικών που χρησιμοποιούνται στην Κοινότητα και να βοηθήσουν τα κράτη μέλη κατά την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
- (28) Θα πρέπει να καταρτίζονται τακτικά εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα της παρούσας οδηγίας.
- (29) Η παρούσα οδηγία αφορά τις εγκαταστάσεις με σημαντικές δυνατότητες ρύπανσης και, κατά συνέπεια, διασυννοριακής ρύπανσης. Θα πρέπει να οργανώνεται διασυννοριακή διαβούλευση όταν υποβάλλονται αιτήσεις αδειών για νέες εγκαταστάσεις ή για ουσιαστικές μεταβολές εγκαταστάσεων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις για το περιβάλλον. Στις αιτήσεις για τις προτάσεις ή τις ουσιαστικές μεταβολές αυτές θα πρέπει να έχει πρόσβαση το κοινό του κράτους μέλους το οποίο ενδέχεται να θιγεί.
- (30) Είναι δυνατό να χρειαστεί κοινοτική δράση για τον καθορισμό οριακών τιμών εκπομπής για ορισμένες κατηγορίες εγκαταστάσεων και ρυπογόνων ουσιών που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα πρέπει να καθορίζουν τις οριακές τιμές σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης.
- (31) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων σε θέματα υγείας και ασφάλειας στο εργασιακό περιβάλλον.
- (32) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών, όπως εμφανίζονται στο παράρτημα VI μέρος Β,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

Ο σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης που προκαλούν οι δραστηριότητες που παρατίθενται στο παράρτημα Ι. Η παρούσα οδηγία προβλέπει μέτρα αποφυγής και, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, μείωσης των εκπομπών από τις ανωτέρω δραστηριότητες στην ατμόσφαιρα, το νερό και το έδαφος, και μέτρα για τα απόβλητα, ώστε να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του, με την επιφύλαξη της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, και των άλλων σχετικών κοινοτικών διατάξεων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «ουσίες»: τα χημικά στοιχεία και οι ενώσεις τους, πλην των ραδιενεργών ουσιών κατά την έννοια της οδηγίας 96/29/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 1996, για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες ⁽¹⁾, καθώς και των γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών κατά την έννοια της οδηγίας 90/219/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 1990, για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών ⁽²⁾ και της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον ⁽³⁾.
2. «ρύπανση»: η άμεση ή έμμεση εισαγωγή στην ατμόσφαιρα, το νερό ή το έδαφος, ως αποτέλεσμα ανθρώπινης δραστηριότητας, ουσιών, κραδασμών, θερμότητας ή θορύβου που ενδέχεται να θίξουν την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, να υποβαθμίσουν υλικά αγαθά, να παραβιάσουν ή να εμποδίσουν την ψυχαγωγική λειτουργία καθώς και τις άλλες νόμιμες χρήσεις του περιβάλλοντος.
3. «εγκατάσταση»: κάθε ακίνητη τεχνική μονάδα όπου εκτελούνται μία ή περισσότερες από τις δραστηριότητες του παραρτήματος I, καθώς και όλες οι άλλες άμεσα συνδεδεμένες δραστηριότητες, τεχνικώς συναφείς με τις εκεί εκτελούμενες, και η οποία ενδέχεται να επηρεάζει τις εκπομπές και τη ρύπανση.
4. «υφιστάμενη εγκατάσταση»: η εγκατάσταση η οποία, στις 30 Οκτωβρίου 1999, σύμφωνα με την προϋπάρχουσα της ημερομηνίας αυτής νομοθεσία, λειτουργούσε, ή ήταν εγκεκριμένη ή η εγκατάσταση για την οποία, σύμφωνα με τη γνώμη της αρμόδιας αρχής, είχε υποβληθεί πλήρης αίτηση άδειας, εφόσον η εγκατάσταση είχε τεθεί σε λειτουργία το αργότερο την 30ή Οκτωβρίου 2000.
5. «εκπομπή»: η άμεση ή έμμεση απόρριψη ουσιών, κραδασμών, θερμότητας ή θορύβου στον αέρα, το νερό ή το έδαφος, από σημειακές ή διάχυτες πηγές της εγκατάστασης.
6. «οριακές τιμές εκπομπής»: η μάζα, εκφρασμένη σε σχέση με ορισμένες ειδικές παραμέτρους, η συγκέντρωση ή/και η στάθμη εκπομπής, της οποίας δεν επιτρέπεται η υπέρβαση κατά τη διάρκεια μιας ή περισσότερων συγκεκριμένων χρονικών περιόδων· οριακές τιμές εκπομπής μπορούν να ορίζονται και για συγκεκριμένες ομάδες, οικογένειες ή κατηγορίες ουσιών, ιδίως δε όσες σημειώνονται στο παράρτημα III. Οι οριακές τιμές εκπομπής ουσιών ισχύουν κανονικά στο σημείο όπου οι εκπομπές βγαίνουν από την εγκατάσταση, χωρίς να υπολογίζεται, για τον προσδιορισμό τους, η τυχόν αραίωσή τους· όσον αφορά τις έμμεσες απορρίψεις στο νερό, οι επιπτώσεις ενός σταθμού καθαρισμού μπορούν να συνυπολογίζονται κατά τον προσδιορισμό των οριακών τιμών εκπομπής της εγκατάστασης, υπό την προϋπόθεση ότι κατοχυρώνεται ισοδύναμο επίπεδο προστασίας του όλου περιβάλλοντος και ότι δεν γεννώνται μεγαλύτερα ρυπογόνα φορτία για το περιβάλλον, με την επιφύλαξη της οδηγίας 2006/11/ΕΚ ή των οδηγιών που την εφαρμόζουν.
7. «ποιοτικό πρότυπο περιβάλλοντος»: η δέσμη απαιτήσεων που πρέπει να πληρούνται σε συγκεκριμένο χρόνο από συγκεκριμένο περιβάλλον ή επιμέρους τμήμα του, σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία.
8. «αρμόδια αρχή»: η αρχή, οι αρχές, ή οι οργανισμοί που είναι υπεύθυνοι, δυνάμει των νομικών διατάξεων των κρατών μελών, για την εκτέλεση των υποχρεώσεων εκ της παρούσας οδηγίας.
9. «άδεια»: το τμήμα ή το σύνολο μιας ή περισσότερων εγγράφων αποφάσεων, με το οποίο δίνεται άδεια λειτουργίας μέρους ή ολόκληρης εγκατάστασης υπό ορισμένους όρους διασφαλίζοντας ότι η εγκατάσταση πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Η άδεια μπορεί να καλύπτει μία ή περισσότερες εγκαταστάσεις ή τμήματα εγκαταστάσεων στον ίδιο τόπο και με τον ίδιο φορέα λειτουργίας.
10. «μεταβολή της λειτουργίας»: κάθε αλλαγή των χαρακτηριστικών ή του τρόπου λειτουργίας, ή επέκταση της εγκατάστασης που μπορεί να έχει επιπτώσεις στο περιβάλλον.
11. «ουσιαστική μεταβολή»: κάθε μεταβολή της εκμετάλλευσης, η οποία, κατά τη γνώμη της αρμόδιας αρχής, ενδέχεται να έχει αρνητικές και σημαντικές επιπτώσεις στον άνθρωπο ή στο περιβάλλον· για τους σκοπούς του παρόντος ορισμού, κάθε μεταβολή ή επέκταση της λειτουργίας, θεωρείται ουσιαστική, όταν η εν λόγω μεταβολή ή επέκταση καθαυτή, εμπίπτει στα κατωτάτα όρια, αν υπάρχουν, τα οποία καθορίζονται στο παράρτημα I.
12. «βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές»: το πλέον αποτελεσματικό και προηγούμενο στάδιο εξέλιξης των δραστηριοτήτων και μεθόδων λειτουργίας που αποδεικνύει την πρακτική ικανότητα συγκεκριμένων τεχνικών να συνιστούν καταρχήν τη βάση των οριακών τιμών εκπομπής για την αποφυγή και, όταν αυτό δεν είναι πρακτικά εφαρμόσιμο, τη γενική μείωση των εκπομπών και των επιπτώσεων για το περιβάλλον στο σύνολό του.

⁽¹⁾ ΕΕ L 159 της 29.6.1996, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 117 της 8.5.1990, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση 2005/174/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 59 της 5.3.2005, σ. 20).

⁽³⁾ ΕΕ L 106 της 17.4.2001, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1830/2003 (ΕΕ L 268 της 18.10.2003, σ. 24).

α) στις «τεχνικές» περιλαμβάνονται τόσο η τεχνολογία που χρησιμοποιείται όσο και ο τρόπος σχεδιασμού, κατασκευής, συντήρησης, λειτουργίας και παροπλισμού της εγκατάστασης·

β) «διαθέσιμες τεχνικές» είναι οι αναπτυχθείσες σε κλίμακα που επιτρέπει την εφαρμογή τους εντός του οικείου βιομηχανικού κλάδου, υπό οικονομικώς και τεχνικώς βιώσιμες συνθήκες, λαμβανομένων υπόψη του κόστους και των πλεονεκτημάτων, ανεξαρτήτως του αν οι ως άνω τεχνικές χρησιμοποιούνται ή παράγονται εντός του οικείου κράτους μέλους, εφόσον εξασφαλίζεται η πρόσβαση του φορέα εκμετάλλευσης σ' αυτές με λογικούς όρους·

γ) «βέλτιστες» σημαίνει τις πλέον αποτελεσματικές όσον αφορά την επίτευξη υψηλού γενικού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.

Κατά τον προσδιορισμό των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, πρέπει να λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη τα στοιχεία του παραρτήματος IV·

13. «φορέας εκμετάλλευσης»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο εκμεταλλεύεται ή κατέχει την εγκατάσταση, ή, αν αυτό προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, στο οποίο έχει εκχωρηθεί αποφασιστική οικονομική εξουσία επ' αυτής της τεχνικής λειτουργίας·

14. «κοινό»: ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα καθώς και, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική, οι ενώσεις, οι οργανώσεις και οι ομάδες αυτών·

15. «ενδιαφερόμενο κοινό»: το κοινό το οποίο θίγεται ή ενδέχεται να θιγεί ή του οποίου διακυβεύονται συμφέροντα από τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με την έκδοση ή αναπροσαρμογή αδειάς ή των όρων της· για τους σκοπούς του παρόντος ορισμού, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος και ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις οι οποίες καθορίζονται από το οικείο εθνικό δίκαιο, θεωρούνται ότι έχουν συμφέροντα.

Άρθρο 3

Βασικές αρχές των θεμελιωδών υποχρεώσεων του φορέα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να ελέγχουν ότι η εγκατάσταση θα λειτουργήσει κατά τρόπον ώστε:

α) να λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα προληπτικά αντιρρυπαντικά μέτρα, ιδίως με χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών·

β) να μην προκαλείται καμία σημαντική ρύπανση·

γ) να αποφεύγεται η παραγωγή αποβλήτων σύμφωνα με την οδηγία 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων⁽¹⁾, ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, να αξιοποιούνται ή, όταν αυτό είναι τεχνικά και οικονομικά αδύνατο, να διατίθενται με τρόπο που να αποφεύγονται ή να μειώνονται οι επιπτώσεις στο περιβάλλον·

δ) η ενέργεια να χρησιμοποιείται αποτελεσματικά·

ε) να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για να προλαμβάνονται τα ατυχήματα και να περιορίζονται οι συνέπειές τους·

στ) να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα κατά την οριστική παύση των δραστηριοτήτων ώστε να αποφεύγεται κάθε κίνδυνος ρύπανσης και ο χώρος της εκμετάλλευσης να επανευρίσκει ικανοποιητική μορφή.

2. Για να συμμορφωθούν προς το άρθρο αυτό, αρκεί τα κράτη μέλη να διαβεβαιώνονται ότι οι αρμόδιες αρχές συνεκτιμούν τις γενικές αρχές που παρατίθενται στην παράγραφο 1, όταν θέτουν τους όρους για την άδεια.

Άρθρο 4

Άδειες για νέες εγκαταστάσεις

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι καμία νέα εγκατάσταση δεν λειτουργεί χωρίς άδεια σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται από την οδηγία 2001/80/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων⁽²⁾.

Άρθρο 5

Όροι χορήγησης αδειάς για υφιστάμενες εγκαταστάσεις

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους θα επιτύχουν, με τις άδειες που δίδονται σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8 ή με επανεξέταση, οσάκις ενδείκνυται, και εκσυγχρονισμό, οσάκις απαιτείται, των όρων αδειάς, να λειτουργούν οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με τις προδιαγραφές των άρθρων 3, 7, 9, 10 και 13, του άρθρου 14 στοιχεία α) και β) και του άρθρου 15 παράγραφος 2, το αργότερο την 30ή Οκτωβρίου 2007, με την επιφύλαξη ειδικών κοινοτικών νομοθετικών διατάξεων.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εφαρμόζουν τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 11 και 12, το άρθρο 14 στοιχείο γ), το άρθρο 15 παράγραφοι 1 και 3, τα άρθρα 17 και 18 και το άρθρο 19 παράγραφος 2, στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις αμέσως μετά την 30ή Οκτωβρίου 1999.

⁽¹⁾ ΕΕ L 114 της 27.4.2006, σ. 9.

⁽²⁾ ΕΕ L 309 της 27.11.2001, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/105/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 368).

Άρθρο 6

Αίτηση αδειάς

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι η αίτηση αδειάς που απευθύνεται στην αρμόδια αρχή περιλαμβάνει περιγραφή:

- α) της εγκατάστασης και των δραστηριοτήτων της·
- β) των πρώτων και βοηθητικών υλών, των ουσιών και της ενέργειας που χρησιμοποιούνται ή παράγονται από την εγκατάσταση·
- γ) των πηγών εκπομπών της εγκατάστασης·
- δ) των συνθηκών του χώρου όπου θα λειτουργήσει η εγκατάσταση·
- ε) της φύσης και των ποσοτήτων των προβλεπόμενων εκπομπών της εγκατάστασης σε κάθε μέσο καθώς και προσδιορισμό των σημαντικών επιπτώσεων των εκπομπών στο περιβάλλον·
- στ) της προβλεπόμενης τεχνολογίας και των άλλων τεχνικών που αποσκοπούν στην πρόληψη των εκπομπών που προέρχονται από την εγκατάσταση ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, στη μείωσή τους·
- ζ) αν χρειάζεται, των μέτρων πρόληψης και αξιοποίησης των αποβλήτων που παράγει η εγκατάσταση·
- η) των άλλων μέτρων που προβλέπονται για τη συμμόρφωση με τις βασικές αρχές των κατά το άρθρο 3 ουσιαστικών υποχρεώσεων του φορέα της εκμετάλλευσής·
- θ) των προβλεπόμενων μέτρων παρακολούθησης των εκπομπών στο περιβάλλον·
- ι) των κύριων εναλλακτικών περιπτώσεων που μελετήθηκαν από τον αιτούντα, εάν υπάρχουν, εν περιλήψει.

Στην αίτηση έκδοσης αδειάς περιλαμβάνεται επίσης μη τεχνικού περιεχομένου συγκεφαλαίωση των λεπτομερειών κατά τα στοιχεία α) έως ι).

2. Στις περιπτώσεις που πληροφορίες παρεχόμενες σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, ή έκθεση ασφαλείας συντασσόμενη κατ' εφαρμογή της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου,

της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες ⁽¹⁾ ή άλλες πληροφορίες χορηγούμενες βάσει άλλων νομοθετημάτων, ανταποκρίνονται σε κάποια από τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου, οι πληροφορίες αυτές μπορούν να περιλαμβάνονται ή να επισυνάπτονται στην αίτηση.

Άρθρο 7

Ολοκληρωμένη προσέγγιση στην έκδοση αδειών

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, ώστε να διασφαλίσουν τον πλήρη συντονισμό της διαδικασίας και των όρων έκδοσης αδειών όταν σε αυτή μετέχουν περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές, ώστε να διασφαλισθεί αποτελεσματική και ολοκληρωμένη προσέγγιση από όλες της αρχές που είναι αρμόδιες για τη διαδικασία αυτή.

Άρθρο 8

Αποφάσεις

Με την επιφύλαξη άλλων απαιτήσεων εθνικής ή κοινοτικής νομοθεσίας, η αρμόδια αρχή χορηγεί άδεια για την εγκατάσταση η οποία περιλαμβάνει όρους διά των οποίων εξασφαλίζεται ότι η εγκατάσταση πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας ή, άλλως, δεν χορηγεί άδεια.

Κάθε χορηγούμενη και τροποποιημένη άδεια περιλαμβάνει τις προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία πρακτικές λεπτομέρειες για την προστασία του αέρος, των υδάτων και του εδάφους.

Άρθρο 9

Όροι της αδειάς

1. Τα κράτη μέλη βεβαιώνονται ότι η άδεια περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα τήρησης των όρων χορήγησης αδειών κατά τα άρθρα 3 και 10, για να εξασφαλίζεται η προστασία της ατμόσφαιρας, του νερού και του εδάφους επιτυγχάνοντας έτσι υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.

2. Σε περίπτωση νέας εγκατάστασης ή ουσιαστικής μεταβολής στην οποία εφαρμόζεται το άρθρο 4 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, για τη χορήγηση της αδειάς λαμβάνεται υπόψη κάθε κατάλληλη πληροφορία ή συμπέρασμα ληφθέν εκ της εφαρμογής των άρθρων 5, 6 και 7 της προαναφερθείσας οδηγίας.

3. Η άδεια περιλαμβάνει οριακές τιμές εκπομπής για τις ρυπογόνες ουσίες, ιδίως εκείνες του παραρτήματος III, που αναμένεται να εκπέμπονται από την οικεία εγκατάσταση σε σημαντική ποσότητα της φύσης τους και της δυνατότητας διασποράς της ρύπανσης στο νερό, τον αέρα και το έδαφος. Εφόσον χρειάζεται, η άδεια περιλαμβάνει τις κατάλληλες οδηγίες για την προστασία του εδάφους και των υπογείων υδάτων και μέτρα για τη διαχείριση των αποβλήτων της εγκατάστασης. Ενδεχομένως, οι οριακές τιμές μπορούν να συμπληρώνονται ή να υποκαθίστανται από ισοδύναμες παραμέτρους ή τεχνικά μέτρα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 10 της 14.1.1997, σ. 13. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

Για τις μνημονευόμενες στο σημείο 6.6 του παραρτήματος I εγκαταστάσεις, κατά τον καθορισμό των οριακών τιμών εκπομπής σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, λαμβάνονται υπόψη οι προσαρμοσμένες σε αυτές τις κατηγορίες εγκαταστάσεων πρακτικές μεθόδους.

Όταν οι εκπομπές αερίου θερμοκηπίου από εγκατάσταση προσδιορίζονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας ⁽¹⁾, σε σχέση με δραστηριότητα της εν λόγω εγκατάστασης, η άδεια δεν περιλαμβάνει οριακή τιμή εκπομπών για άμεσες εκπομπές του εν λόγω αερίου εκτός εάν αυτό είναι αναγκαίο για να διασφαλισθεί ότι δεν προκαλείται κάποια σημαντική τοπική ρύπανση.

Για δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν να μην επιβάλλουν απαιτήσεις σχετικά με την ενεργειακή απόδοση όσον αφορά τις μονάδες καύσης ή άλλες μονάδες που εκπέμπουν διοξείδιο του άνθρακα στο χώρο της εγκατάστασης.

Όταν είναι αναγκαίο, οι αρμόδιες αρχές τροποποιούν δεόντως την άδεια.

Το τρίτο, τέταρτο και πέμπτο εδάφιο δεν εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις που αποκλείονται προσωρινά από το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας σύμφωνα με το άρθρο 27 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10, οι κατά την παράγραφο 3 οριακές τιμές εκπομπής ή οι ισοδύναμες παράμετροι και τεχνικά μέτρα βασίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, χωρίς να προδιαγράφουν τη χρήση συγκεκριμένης τεχνικής ή τεχνολογίας, και λαμβανομένων υπόψη των τεχνικών χαρακτηριστικών της συγκεκριμένης εγκατάστασης, της γεωγραφικής της θέσης και των τοπικών περιβαλλοντικών συνθηκών. Σε όλες τις περιπτώσεις, οι όροι της αδειάς προβλέπουν διατάξεις για την ελαχιστοποίηση της διασποράς ρύπανσης σε μεγάλη απόσταση και εξασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του.

5. Η άδεια περιλαμβάνει κατάλληλες απαιτήσεις παρακολούθησης των απορρίψεων, στις οποίες καθορίζεται η μεθοδολογία και η συχνότητα των μετρήσεων, η διαδικασία αξιολόγησης των μέτρων, καθώς και η υποχρέωση παροχής στην αρμόδια αρχή των αναγκαίων στοιχείων για τον έλεγχο της τήρησης των όρων της αδειάς.

Για τις μνημονευόμενες στο σημείο 6.6 του παραρτήματος I εγκαταστάσεις, τα μέτρα της παρούσας παραγράφου μπορούν να λαμβάνουν υπόψη το κόστος και την ωφέλεια.

6. Η άδεια περιλαμβάνει μέτρα σχετικά με τις μη κανονικές συνθήκες λειτουργίας. Έτσι, όταν κινδυνεύει να επηρεαστεί το περι-

βάλλον, θα υπάρχει κατάλληλη πρόβλεψη για την έναρξη λειτουργίας, τις διαρροές, τις δυσλειτουργίες, τις προσωρινές διακοπές και την οριστική παύση της λειτουργίας.

Η άδεια μπορεί να περιλαμβάνει και προσωρινές παρεκκλίσεις από τις απαιτήσεις της παραγράφου 4, εάν η τήρηση αυτών εντός εξαμήνου εξασφαλίζεται με πρόγραμμα αποκατάστασης εγκρινόμενο από την αρμόδια αρχή, και εάν το σχέδιο οδηγεί σε μείωση της ρύπανσης.

7. Η άδεια μπορεί να περιλαμβάνει και άλλους ειδικούς όρους για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, αν το κράτος μέλος ή η αρμόδια αρχή το κρίνουν ενδεδειγμένο.

8. Με την επιφύλαξη της υποχρεωτικής εφαρμογής της διαδικασίας αδειών σύμφωνα με την παρούσα οδηγία τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν ιδιαίτερες απαιτήσεις για συγκεκριμένες κατηγορίες εγκαταστάσεων με γενικούς δεσμευτικούς κανόνες και όχι με τους όρους χορήγησης των αδειών, υπό τον όρο ότι εξασφαλίζεται ολοκληρωμένη προσέγγιση και ισοδύναμο υψηλό επίπεδο προστασίας του εν γένει περιβάλλοντος.

Άρθρο 10

Βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές και ποιοτικά πρότυπα περιβάλλοντος

Εάν ποιοτικό πρότυπο περιβάλλοντος επιβάλλει όρους αυστηρότερους από εκείνους που είναι δυνατόν να επιτευχθούν με τη χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, η άδεια επιβάλλει ιδίως πρόσθετους όρους, με την επιφύλαξη άλλων μέτρων που είναι δυνατόν να ληφθούν για την τήρηση των ποιοτικών προτύπων περιβάλλοντος.

Άρθρο 11

Εξέλιξη των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αρμόδια αρχή να παρακολουθεί ή να ενημερώνεται σχετικά με την εξέλιξη βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών.

Άρθρο 12

Μεταβολές των εγκαταστάσεων εκ μέρους των φορέων εκμετάλλευσης

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει την αρμόδια αρχή για κάθε σχεδιαζόμενη μεταβολή της λειτουργίας. Κατά περίπτωση, η αρμόδια αρχή αναπροσαρμόζει την άδεια ή τους όρους αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/101/ΕΚ (ΕΕ L 338 της 13.11.2004, σ. 18).

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι καμία ουσιαστική μεταβολή της λειτουργίας, η οποία προβλέπεται από το φορέα εκμετάλλευσης, δεν πραγματοποιείται χωρίς άδεια εκδιδόμενη σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Η αίτηση αδείας και η απόφαση της αρμόδιας αρχής πρέπει να καλύπτουν τα τμήματα της εγκατάστασης και τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 6, τα οποία ενδέχεται να θιγούν από τη μεταβολή. Οι σχετικές διατάξεις του άρθρου 3, των άρθρων 6 έως 10 και του άρθρου 15 παράγραφοι 1, 2 και 3 εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών.

Άρθρο 13

Επανεξέταση και αναπροσαρμογή των όρων της αδείας εκ μέρους της αρμόδιας αρχής

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι οι αρμόδιες αρχές επανεξετάζουν περιοδικώς και αναπροσαρμόζουν, εν ανάγκη, τους όρους της αδείας.

2. Η επανεξέταση διενεργείται οπωσδήποτε όταν:

- α) η ρύπανση από την εγκατάσταση είναι τέτοια ώστε να πρέπει να αναθεωρηθούν οι ισχύουσες οριακές τιμές εκπομπής της αδείας ή να περιληφθούν νέες οριακές τιμές εκπομπής·
- β) ουσιαστικές μεταβολές των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών επιτρέπουν σημαντική μείωση των εκπομπών χωρίς υπερβολικό κόστος·
- γ) η ασφάλεια εκμετάλλευσης της διεργασίας ή η δραστηριότητα απαιτεί την εφαρμογή άλλων τεχνικών·
- δ) αυτό επιβάλλεται από νέες κοινοτικές ή εθνικές νομοθετικές διατάξεις.

Άρθρο 14

Τήρηση των όρων της αδείας

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι:

- α) ο φορέας εκμετάλλευσης τηρεί τους όρους της αδείας στην εγκατάστασή του·
- β) ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει τακτικά την αρμόδια αρχή για τα αποτελέσματα της παρακολούθησης των απορρίψεων της εγκατάστασης και, αμελλητί, για κάθε συμβάν ή ατύχημα που επηρεάζει σημαντικά το περιβάλλον·

- γ) οι φορείς εκμετάλλευσης παρέχουν στους εκπροσώπους της αρμόδιας αρχής κάθε αναγκαία βοήθεια για τη διενέργεια των επιθεωρήσεων της εγκατάστασης, τη δειγματοληψία και τη συλλογή των στοιχείων που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 15

Πρόσβαση στις πληροφορίες και συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία χορήγησης της αδείας

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι παρέχεται έγκαιρα και πραγματικά στο ενδιαφερόμενο κοινό, η δυνατότητα συμμετοχής στη διαδικασία:

- α) έκδοσης αδείας για νέες εγκαταστάσεις·
- β) έκδοσης αδείας για οιαδήποτε ουσιαστική μεταβολή·
- γ) αναπροσαρμογής των όρων αδείας ή λειτουργίας εγκατάστασης σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο α).

Η διαδικασία που καθορίζεται στο παράρτημα V εφαρμόζεται για τους σκοπούς της εν λόγω συμμετοχής του κοινού.

2. Τα αποτελέσματα που διαθέτει η αρμόδια αρχή από την παρακολούθηση των απορρίψεων που απαιτείται σύμφωνα με τους αναφερόμενους στο άρθρο 9 όρους της αδείας τίθενται στη διάθεση του κοινού.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των περιορισμών που θέτει το άρθρο 4 παράγραφοι 1, 2 και 4, της οδηγίας 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες⁽¹⁾.

4. Όταν ληφθεί απόφαση, η αρμόδια αρχή ενημερώνει το κοινό σύμφωνα με τις κατάλληλες διαδικασίες και θέτει στη διάθεσή του τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) το περιεχόμενο της απόφασης, συμπεριλαμβανομένου αντιγράφου της αδείας και όλων των όρων και κάθε μετέπειτα αναπροσαρμογής της και
- β) έχοντας εξετάσει τους προβληματισμούς και τις γνώμες που έχει εκφράσει το ενδιαφερόμενο κοινό, τους λόγους και τις εκτιμήσεις στους οποίους βασίστηκε η απόφαση, συμπεριλαμβανομένης της πληροφόρησης σχετικά με τη διαδικασία συμμετοχής του κοινού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26.

Άρθρο 16

Πρόσβαση στη δικαιοσύνη

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σύμφωνα με το εθνικό νομικό τους σύστημα, κάθε μέλος του ενδιαφερόμενου κοινού έχει πρόσβαση σε διαδικασία εξέτασης ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου, συσταθέντος νομοθετικώς, προκειμένου να αμφισβητήσει την ουσιαστική ή τη διαδικαστική νομιμότητα αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που επιπίπτουν στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας περί συμμετοχής του κοινού, όταν:

- α) έχει επαρκές συμφέρον· ή
- β) υποστηρίζει ότι επέρχεται προσβολή δικαιώματος, εάν αυτό απαιτείται ως προϋπόθεση από το δικονομικό διοικητικό δίκαιο κράτους μέλους.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν σε ποια φάση είναι δυνατόν να προσβάλλονται αποφάσεις, πράξεις ή παραλείψεις.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τι αποτελεί επαρκές συμφέρον και τι προσβολή δικαιώματος, με σταθερό στόχο να παρέχεται στο ενδιαφερόμενο κοινό ευρεία πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Προς τούτο, το συμφέρον κάθε μη κυβερνητικής οργάνωσης που προάγει την προστασία του περιβάλλοντος και ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις οι οποίες καθορίζονται από το οικείο εθνικό δίκαιο θεωρείται επαρκές για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α).

Οι οργανώσεις αυτές θεωρείται επίσης ότι έχουν δικαιώματα που μπορούν να προσβληθούν, για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο β).

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν αποκλείουν τη δυνατότητα προκαταρκτικής διαδικασίας αναθεώρησης ενώπιον διοικητικής αρχής και δεν θίγουν την απαίτηση να εξαντλούνται οι διοικητικές διαδικασίες αναθεώρησης πριν από την προσφυγή σε δικαστικές διαδικασίες αναθεώρησης, εάν υφίσταται τέτοιου είδους απαίτηση κατά το εθνικό δίκαιο.

Οι σχετικές διαδικασίες πρέπει να είναι ορθές, δίκαιες, εμπρόθεσμες και να μην έχουν απαγορευτικό κόστος.

5. Για τη μεγιστοποίηση της αποτελεσματικότητας των διατάξεων του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να τίθενται στη διάθεση του κοινού οι πρακτικές πληροφορίες σχετικά με την πρόσβαση στις διοικητικές και δικαστικές διαδικασίες αναθεώρησης.

Άρθρο 17

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, ενόψει ανταλλαγής πληροφοριών, τα απαραίτητα μέτρα για να αποστέλλουν στην Επιτροπή ανά τριετία, και για πρώτη φορά πριν από τις 30 Απριλίου 2001, τα αντιπροσωπευτικά στοιχεία σχετικά με τις διαθέσιμες οριακές τιμές εκπομπής ανά κατηγορία δραστηριοτήτων του παραρτήματος I, και

ενδεχομένως, τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές από τις οποίες προκύπτουν οι τιμές αυτές, σύμφωνα κυρίως με το άρθρο 9. Για τις μεταγενέστερες περιπτώσεις, οι πληροφορίες αυτές συμπληρώνονται σύμφωνα με τις διαδικασίες της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

2. Η Επιτροπή διοργανώνει ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και των ενδιαφερομένων βιομηχανικών κλάδων για τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, τις συναφείς προδιαγραφές ελέγχου και την εξέλιξή τους.

Η Επιτροπή δημοσιεύει ανά τριετία τα αποτελέσματα των ανταλλαγών πληροφοριών.

3. Κάθε τρία χρόνια, και για πρώτη φορά για το χρονικό διάστημα από τις 30 Οκτωβρίου 1999 έως και τις 30 Οκτωβρίου 2002, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν με έκθεση στην Επιτροπή πληροφορίες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Η έκθεση καταρτίζεται βάσει ερωτηματολογίου ή σχεδιαγράμματος το οποίο καταρτίζει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1991, για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον⁽¹⁾. Το ερωτηματολόγιο ή το σχεδιάγραμμα αυτό αποστέλλεται στα κράτη μέλη έξι μήνες πριν από την έναρξη της περιόδου που καλύπτει η έκθεση. Η έκθεση υποβάλλεται στην Επιτροπή εντός εννέα μηνών από τη λήξη της τριετίας την οποία καλύπτει.

Η Επιτροπή δημοσιεύει κοινοτική έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εντός εννέα μηνών από την παραλαβή των εκθέσεων από τα κράτη μέλη.

Η Επιτροπή υποβάλλει την κοινοτική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, συνοδευόμενες, εν ανάγκη, από προτάσεις.

4. Τα κράτη μέλη ιδρύουν ή ορίζουν την ή τις αρχές στις οποίες ανατίθεται η ευθύνη για την ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει των παραγράφων 1, 2 και 3, και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 18

Διασυννοριακές επιπτώσεις

1. Όταν κράτος μέλος διαπιστώνει ότι η λειτουργία εγκατάστασης ενδέχεται να έχει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου κράτους μέλους ή όταν το ζητεί κράτος μέλος το οποίο ενδέχεται να θιγεί σοβαρά, το κράτος μέλος του οποίου το έδαφος υποβάλλεται η αίτηση αδειας, σύμφωνα με το άρθρο 4 ή το άρθρο 12 παράγραφος 2, διαβιβάζει στο άλλο κράτος μέλος, ταυτόχρονα με την ανακοίνωση στους δικούς του υπηκόους, τις πληροφορίες που απαιτείται να δοθούν ή να είναι διαθέσιμες κατά το παράρτημα V. Οι πληροφορίες αυτές χρησιμεύουν ως βάση για τις τυχόν αναγκαίες διαβουλευσεις στο πλαίσιο των διμερών σχέσεων μεταξύ δύο κρατών μελών, με αμοιβαιότητα και ισότητα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 48. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003.

2. Στο πλαίσιο των διμερών σχέσεων τους, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, στις περιπτώσεις της παραγράφου 1, οι αιτήσεις να καθίστανται προσιτές επί κατάλληλο χρονικό διάστημα, και στο κοινό του κράτους μέλους το οποίο ενδέχεται να θιγεί, ώστε το κοινό να μπορέσει να διατυπώσει τα σχόλιά του προτού η αρμόδια αρχή λάβει τη σχετική απόφαση.

3. Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων που διεξάγονται κατά τις παραγράφους 1 και 2 πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη λήψη της απόφασης από την αρμόδια αρχή σχετικά με αίτηση.

4. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει κάθε κράτος μέλος το οποίο έχει συμμετάσχει στις διαβουλεύσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1, για την απόφαση που ελήφθη σχετικά με την αίτηση και διαβιβάζει σε αυτό τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 4. Το εν λόγω κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι οι πληροφορίες αυτές τίθενται καταλλήλως στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού, στην επικράτειά του.

Άρθρο 19

Κοινοτικές οριακές τιμές εκπομπής

1. Όπου η ανάγκη κοινοτικής δράσης διαπιστώνεται βάσει, μεταξύ άλλων, της ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπεται στο άρθρο 17, προτάσει της Επιτροπής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ορίζουν τις οριακές τιμές εκπομπής βάσει των διαδικασιών της συνθήκης όσον αφορά:

α) τις κατηγορίες εγκαταστάσεων που απαριθμούνται στο παράρτημα I, πλην των χώρων ταφής που καλύπτονται από τα σημεία 5.1 και 5.4 του παραρτήματος αυτού και

β) τις ρυπογόνες ουσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα III.

2. Ελλείψει κοινοτικών οριακών τιμών εκπομπής θεσπιζόμενων κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, οι κατάλληλες οριακές τιμές εκπομπής, όπως καθορίζονται στις οδηγίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II και στις άλλες κοινοτικές νομοθετικές ρυθμίσεις, εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις που απαριθμούνται στο παράρτημα I ως ελάχιστες οριακές τιμές εκπομπής, δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

3. Υπό την επιφύλαξη των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας, οι τεχνικές προδιαγραφές που εφαρμόζονται επί των χώρων ταφής των σημείων 5.1 και 5.4 του παραρτήματος I ορίζονται στην οδηγία

1999/31/EK του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων⁽¹⁾.

Άρθρο 20

Μεταβατικές διατάξεις

1. Οι διατάξεις της οδηγίας 84/360/ΕΟΚ, οι διατάξεις των άρθρων 4, 5 και του άρθρου 6 παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/11/ΕΚ καθώς και οι κατάλληλες διατάξεις σχετικά με τα συστήματα χορήγησης αδειάς των οδηγίων που εμφανίζονται στο παράρτημα II, εφαρμόζονται, υπό την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στην οδηγία 2001/80/ΕΚ, στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις οι οποίες εμπίπτουν στις δραστηριότητες που σημειώνονται στο παράρτημα I, εφόσον δεν έχουν ληφθεί από τις αρμόδιες αρχές τα αναγκαία κατά το άρθρο 5 της παρούσας οδηγίας μέτρα.

2. Οι σχετικές διατάξεις των απαριθμούμενων στο παράρτημα II οδηγίων, οι οποίες αφορούν τα συστήματα χορήγησης αδειάς δεν εφαρμόζονται στις μη υφιστάμενες, κατά την έννοια του σημείου 4 του άρθρου 2, εγκαταστάσεις όσον αφορά τις μνημονευόμενες στο παράρτημα I δραστηριότητες.

3. Η οδηγία 84/360/ΕΟΚ καταργείται την 30ή Οκτωβρίου 2007.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο, και το Συμβούλιο, ενεργώντας κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, τροποποιούν, εφόσον είναι αναγκαίο, τις κατάλληλες διατάξεις των απαριθμούμενων στο παράρτημα II οδηγίων για να τις προσαρμόσουν στις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας πριν από την 30ή Οκτωβρίου 2007.

Άρθρο 21

Ανακοίνωση

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 22

Κατάργηση

Καταργείται η οδηγία 96/61/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με τις πράξεις που παρατίθενται στο παράρτημα VI μέρος Α, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο των οδηγίων που εμφανίζονται στο παράρτημα VI μέρος Β.

⁽¹⁾ ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003.

Κάθε μνεία στην καταργούμενη οδηγία θεωρείται ότι γίνεται στην παρούσα οδηγία και διαβάζεται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα VII.

Άρθρο 24**Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 15 Ιανουαρίου 2008.

Άρθρο 23**Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

H.-G. PÖTTERING

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. LENARČIČ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1

1. Η παρούσα οδηγία δεν αφορά τις εγκαταστάσεις ή τμήματα εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούνται για την έρευνα, την ανάπτυξη και την πειραματική δοκιμή νέων προϊόντων και βιομηχανικών μεθόδων.
2. Οι κατωτέρω οριακές τιμές αφορούν κατά κανόνα δυναμικότητα παραγωγής ή αποδόσεις. Εάν ο ίδιος φορέας λειτουργίας ασκεί πολλές δραστηριότητες της ίδιας κατηγορίας στην αυτή εγκατάσταση ή στον ίδιο χώρο, οι δυναμικότητες των δραστηριοτήτων αυτών αθροίζονται.

1. Βιομηχανίες ενεργειακών δραστηριοτήτων

- 1.1. Εγκαταστάσεις καύσης με θερμική ισχύ καύσης μεγαλύτερη των 50 MW.

- 1.2. Διυλιστήρια πετρελαίου και αερίου.

- 1.3. Εγκαταστάσεις οπτανθρακοποίησης.

- 1.4. Εγκαταστάσεις αεροποίησης και υγροποίησης του άνθρακα.

2. Παραγωγή και μεταποίηση μετάλλων

- 2.1. Εγκαταστάσεις φρύξης ή επίτηξης μεταλλεύματος, συμπεριλαμβανομένου του θειούχου μεταλλεύματος.

- 2.2. Εγκαταστάσεις παραγωγής χυτοσιδήρου ή χάλυβα (πρωτογενούς ή δευτερογενούς), συμπεριλαμβανομένων των χυτηρίων συνεχούς χύτευσης ωριαίας δυναμικότητας άνω των 2,5 τόνων.

- 2.3. Εγκαταστάσεις επεξεργασίας σιδηρούχων μετάλλων:

α) με έλασμα εν θερμώ, ωριαίας δυναμικότητας άνω των 20 τόνων ακατέργαστου χάλυβα·

β) με σφυρηλάτηση με σφύρες κρουστικής ενέργειας άνω των 50 kJ ανά σφύρα και όταν η χρησιμοποιούμενη θερμική ισχύς υπερβαίνει τα 20 MW·

γ) με επίθεση προστατευτικού στρώματος τηγμένου μετάλλου, με δυναμικότητα κατεργασίας άνω των δύο τόνων ακατέργαστου χάλυβα ανά ώρα.

- 2.4. Χυτήρια σιδηρούχων μετάλλων με δυναμικότητα παραγωγής άνω των 20 τόνων ημερησίως.

- 2.5. Εγκαταστάσεις:

α) παραγωγής ακατέργαστων μη σιδηρούχων μετάλλων από μεταλλεύματα, συγκεντρώματα ή δευτερογενείς πρώτες ύλες, με μεταλλουργικές, χημικές ή ηλεκτρολυτικές διεργασίες·

β) τήξης μη σιδηρούχων μετάλλων και κραμάτων, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων ανάκτησης (εξευγενισμός, χύτευση), τηκτικής δυναμικότητας άνω των τεσσάρων τόνων για το μόλυβδο και το κάδμιο ή 20 τόνων για όλα τα άλλα μέταλλα ημερησίως.

- 2.6. Εγκαταστάσεις επιφανειακής επεξεργασίας μετάλλων και πλαστικών υλικών με ηλεκτρολυτικές ή χημικές διεργασίες, εφόσον ο όγκος των κάδων που χρησιμοποιούνται για την κατεργασία υπερβαίνει τα 30 m³.

3. Βιομηχανία ορυκτών προϊόντων

- 3.1. Εγκαταστάσεις παραγωγής κλίνκερ (τσιμέντου) σε περιστροφικούς κλιβάνους, με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής άνω των 500 τόνων, ή ασβέστου σε περιστροφικούς κλιβάνους με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 50 τόνων, ή σε άλλου είδους κλιβάνους με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 50 τόνων.

- 3.2. Εγκαταστάσεις παραγωγής αμιάντου και κατασκευής προϊόντων με βάση τον αμιάντο.

- 3.3. Εγκαταστάσεις παραγωγής γυαλιού, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων παραγωγής ινών γυαλιού, με ημερήσια τηκτική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων.
- 3.4. Εγκαταστάσεις τήξης ορυκτών υλών, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων παραγωγής ινών από ορυκτές ύλες, με ημερήσια τηκτική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων.
- 3.5. Εγκαταστάσεις παραγωγής κεραμικών ειδών με ψήσιμο, ιδίως δε κεραμιδιών, τούβλων, πυρίμαχων πλινθών, πλακιδίων, ψευδοπορσελάνης ή πορσελάνης, με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 75 τόνων ή/και με δυναμικότητα κλιβάνου άνω των 4 m³ και πυκνότητα φορτώσεως άνω των 300 kg/m³.

4. Χημική βιομηχανία

Η κατά την έννοια των κατηγοριών δραστηριοτήτων του κεφαλαίου 4 παραγωγή υποδηλώνει την παραγωγή, σε βιομηχανική κλίμακα και με χημική μετατροπή, των υλών ή ομάδων υλών που αναφέρονται στα σημεία 4.1 έως 4.6.

4.1. Χημικές εγκαταστάσεις για την παραγωγή βασικών χημικών οργανικών προϊόντων, όπως:

- α) απλών υδρογονανθράκων, (γραμμικών ή κυκλικών, κεκορεσμένων ή ακόρεστων, αλειφατικών ή αρωματικών)·
- β) οξυγονούχων υδρογονανθράκων, ιδίως δε αλκοολών, αλδεϋδών, κετονών, καρβοξυλικών οξέων, εστέρων, οξικών ενώσεων, αιθέρων, υπεροξειδίων, εποξικών ρητινών·
- γ) θειούχων υδρογονανθράκων·
- δ) αζωτούχων υδρογονανθράκων, ιδίως δε αμινών, αμιδίων, νιτρωμένων, νιτρωδών ή νιτρικών ενώσεων, νιτριλίων, κυανικών και ισοκυανικών ενώσεων·
- ε) φωσφορούχων υδρογονανθράκων·
- στ) αλογονούχων υδρογονανθράκων·
- ζ) οργανομεταλλικές ενώσεις·
- η) βασικών πλαστικών υλών, (πολυμερών, συνθετικών ινών, ινών με βάση την κυτταρίνη)·
- θ) συνθετικού καουτσούκ·
- ι) χρωμάτων και χρωστικών υλικών·
- ια) απορρυπαντικών και τασιενεργών ουσιών.

4.2. Χημικές εγκαταστάσεις παραγωγής βασικών ανόργανων χημικών προϊόντων, όπως:

- α) αερίων, όπως αμμωνίας, χλωρίου ή υδροχλωρίου, φθορίου ή υδροφθορίου, οξειδίων του άνθρακα, θειικών ενώσεων, οξειδίων του αζώτου, υδρογόνου, διοξειδίου του θείου, διχλωριούχου καρβονυλίου·
- β) οξέων, όπως χρωμακού, υδροφθορικού, φωσφορικού, νιτρικού, υδροχλωρικού, θειικού, ατμίζοντος θειικού και άλλων θειούχων οξέων·
- γ) βάσεων, ιδίως δε υδροξειδίου του αμμωνίου, υδροξειδίου του καλίου, υδροξειδίου του νατρίου·
- δ) αλάτων, όπως χλωριούχου αμμωνίου, χλωρικού καλίου, ανθρακικού καλίου, ανθρακικού νατρίου, υπερβορικών αλάτων, νιτρικού αργύρου·
- ε) αμετάλλων, μεταλλοξειδίων ή άλλων ανόργανων ενώσεων, όπως ανθρακασβεστίου, πυριτίου, ανθρακοπυριτίου.

- 4.3. Χημικές εγκαταστάσεις παραγωγής φωσφορούχων, αζωτούχων ή καλιούχων λιπασμάτων (απλών ή σύνθετων).
- 4.4. Χημικές εγκαταστάσεις παραγωγής βασικών φυτοϋγειονομικών προϊόντων και βιοκτόνων.
- 4.5. Χημικές εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν χημική ή βιολογική διεργασία για την παρασκευή βασικών φαρμακευτικών προϊόντων.
- 4.6. Χημικές εγκαταστάσεις παραγωγής εκρηκτικών υλών.

5. Διαχείριση των αποβλήτων

Με την επιφύλαξη του άρθρου 11 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ και του άρθρου 3 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα ⁽¹⁾:

- 5.1. Εγκαταστάσεις για την εξάλειψη ή την αξιοποίηση των επικίνδυνων αποβλήτων κατά το άρθρο 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ, όπως ορίζονται στα παραρτήματα II Α και II Β (ενέργειες R1, R5, R6, R8 και R9) της οδηγίας 2006/12/ΕΚ και στην οδηγία 75/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί διαθέσεως των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων ⁽²⁾, ημερήσιας δυναμικότητας άνω των δέκα τόνων.
- 5.2. Εγκαταστάσεις καύσης αστικών αποβλήτων (απόβλητα από νοικοκυριά, καθώς και παρόμοια απόβλητα εμπορικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων και απόβλητα ιδρυμάτων), με ωριαία δυναμικότητα άνω των τριών τόνων.
- 5.3. Εγκαταστάσεις για την εξάλειψη ακίνδυνων αποβλήτων, όπως ορίζονται στο παράρτημα II Α της οδηγίας 2006/12/ΕΚ, στα κεφάλαια D8, D9, με ημερήσια δυναμικότητα άνω των 50 τόνων.
- 5.4. Χώροι ταφής που δέχονται άνω των δέκα τόνων ημερησίως ή ολικής χωρητικότητας άνω των 25 000 τόνων, εκτός από τους χώρους ταφής αδρανών απορριμμάτων.

6. Άλλες δραστηριότητες

6.1. Βιομηχανικές εγκαταστάσεις:

α) παραγωγής χαρτοπολτού από ξύλο ή άλλα ινώδη υλικά:

β) παραγωγής χαρτιού και χαρτονιού με ημερήσια παραγωγική δυναμικότητα άνω των 20 τόνων.

6.2. Εγκαταστάσεις προεπεξεργασίας (δραστηριότητες πλύσης, λεύκανσης, μερσερισμού) ή βαφής ινών ή υφασμάτων, με ημερήσια δυναμικότητα επεξεργασίας άνω των δέκα τόνων.

6.3. Εγκαταστάσεις δέψης δερμάτων εφόσον η ημερήσια δυναμικότητα κατεργασίας υπερβαίνει τους δώδεκα τόνους τελικών προϊόντων.

6.4. α) σφαγεία με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής σφαγίων άνω των 50 τόνων·

β) επεξεργασία και μεταποίηση για την παραγωγή προϊόντων διατροφής από:

— ζωική πρώτη ύλη (εκτός του γάλακτος) με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής τελικών προϊόντων άνω των 75 τόνων,

— φυτική πρώτη ύλη, ημερήσιας δυναμικότητας παραγωγής τελικών προϊόντων άνω των 300 τόνων (μέση τριμηνιαία τιμή)·

γ) επεξεργασία και μεταποίηση του γάλακτος, όταν η ποσότητα του λαμβανομένου γάλακτος υπερβαίνει τους 200 τόνους ημερησίως (μέση ετήσια τιμή).

⁽¹⁾ ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 20. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 33 της 4.2.2006, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 194 της 25.7.1975, σ. 23. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2000/76/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 91).

- 6.5. Εγκαταστάσεις για την εξάλειψη ή την αξιοποίηση σφαγίων και ζωικών απορριμμάτων με ημερήσια δυναμικότητα επεξεργασίας ανώτερη των δέκα τόνων.
- 6.6. Εγκαταστάσεις εντατικής εκτροφής πουλερικών και χοίρων οι οποίες διαθέτουν πάνω από:
- α) 40 000 θέσεις για πουλερικά·
 - β) 2 000 θέσεις για χοίρους παραγωγής (άνω των 30 kg)· ή
 - γ) 750 θέσεις για χοιρομητέρες.
- 6.7. Εγκαταστάσεις επεξεργασίας της επιφάνειας υλών, αντικειμένων ή προϊόντων με τη χρησιμοποίηση οργανικών διαλυτών, ιδίως για τις εργασίες προετοιμασίας, εκτύπωσης, επίστρωσης, καθαρισμού των λιπών, αδιαβροχοποίησης, κολλαρίσματος, βαφής, καθαρισμού ή διαβροχής, με δυναμικότητα κατανάλωσης άνω των 150 kg διαλύτη ανά ώρα ή άνω των 200 τόνων ανά έτος.
- 6.8. Εγκαταστάσεις για την παραγωγή άνθρακα (σκληρός άνθρακας) ή ηλεκτρογραφίτη με καύση ή γραφίτοποίηση.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 19 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ 2 ΚΑΙ 3, ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 20

1. Οδηγία 87/217/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 1987, σχετικά με την πρόληψη και τη μείωση της ρύπανσης του περιβάλλοντος από τον αμιάντο.
2. Οδηγία 82/176/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1982, περί των οριακών τιμών και των ποιοτικών στόχων για τις απορρίψεις υδραργύρου από το βιομηχανικό τομέα της ηλεκτρολύσεως των χλωριούχων αλάτων αλκαλίων.
3. Οδηγία 83/513/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1983, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις καδμίου.
4. Οδηγία 84/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 1984, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους όσον αφορά τις απορρίψεις υδραργύρου σε τομείς άλλους εκτός του τομέα της ηλεκτρολύσεως των χλωριούχων αλάτων των αλκαλίων.
5. Οδηγία 84/491/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1984, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις εξαχλωροκυκλοξενίου.
6. Οδηγία 86/280/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικινδύνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο I του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ.
7. Οδηγία 2000/76/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, για την αποτέφρωση των αποβλήτων.
8. Οδηγία 92/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των διαδικασιών εναρμόνισης των προγραμμάτων περιορισμού της ρύπανσης που προκαλούν τα απόβλητα της βιομηχανίας διοξειδίου του τιτανίου.
9. Οδηγία 2001/80/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων.
10. Οδηγία 2006/11/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2006, περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας.
11. Οδηγία 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων.
12. Οδηγία 75/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί διαθέσεως των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων.
13. Οδηγία 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα.
14. Οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΩΝ ΡΥΠΟΓΟΝΩΝ ΟΥΣΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ, ΕΦΟΣΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΟΡΙΑΚΩΝ ΤΙΜΩΝ ΕΚΠΟΜΠΗΣ**Ατμόσφαιρα**

1. Διοξείδιο του θείου και άλλες ενώσεις του θείου.
2. Οξείδια του αζώτου και άλλες ενώσεις του αζώτου.
3. Μονοξείδιο του άνθρακα.
4. Πτητικές οργανικές ενώσεις.
5. Μέταλλα και ενώσεις τους.
6. Σκόνη.
7. Αμίαντος (σωματίδια εν αιωρήσει και ίνες).
8. Χλώριο και ενώσεις του χλωρίου.
9. Φθόριο και ενώσεις του φθορίου.
10. Αρσενικό και ενώσεις του αρσενικού.
11. Κυανιούχες ενώσεις.
12. Ουσίες και παρασκευάσματα που έχουν αποδεδειγμένα ιδιότητες καρκινογόνες, μεταλλαξιογόνες, ή ικανές να βλάψουν την αναπαραγωγή μέσω της ατμόσφαιρας.
13. Πολυχλωροδιβενζοδιοξίνη και πολυχλωροδιβενζοφουράνια.

Νερό

1. Αλογονωμένες οργανικές ενώσεις και ουσίες από τις οποίες δύνανται να προκύψουν αναλόγου είδους ενώσεις μέσα στο υδάτινο περιβάλλον.
 2. Οργανοφωσφορικές ενώσεις.
 3. Οργανοκασσιτερικές ενώσεις.
 4. Ουσίες και παρασκευάσματα που έχουν αποδεδειγμένα ιδιότητες καρκινογόνες, μεταλλαξιογόνες ή ικανές να βλάψουν την αναπαραγωγή στο υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού.
 5. Ανθεκτικοί υδρογονάνθρακες και ανθεκτικές και βιοσυσσωρευόμενες τοξικές ουσίες.
 6. Κυανιούχες ενώσεις.
 7. Μέταλλα και οι ενώσεις τους.
 8. Αρσενικό και οι ενώσεις του.
 9. Βιοκτόνα και φυτοϋγειονομικά προϊόντα.
 10. Αιωρούμενες ουσίες.
 11. Ουσίες που συμβάλλουν στον ευτροφισμό (ιδίως νιτρικά και φωσφορικά άλατα).
 12. Ουσίες που έχουν αρνητική επίδραση στον ισολογισμό του οξυγόνου (και που μετρούνται με παραμέτρους όπως DBO, DCO).
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη εν γένει ή σε συγκεκριμένες περιπτώσεις κατά τον καθορισμό των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών που ορίζονται με το άρθρο 2 σημείο 12, λαμβανομένων υπόψη του κόστους και του οφέλους που μπορούν να προκύψουν από μέτρο, καθώς και των αρχών της πρόνοιας και της προληπτικής δράσης.

1. Η χρησιμοποίηση τεχνικών που παράγουν λίγα απόβλητα.
 2. Η χρησιμοποίηση λιγότερο επικίνδυνων ουσιών.
 3. Η εξέλιξη των τεχνικών ανάκτησης και ανακύκλωσης των ουσιών που εκπέμπονται και χρησιμοποιούνται κατά τη διεργασία και, ενδεχομένως, των αποβλήτων.
 4. Οι συγκρίσιμες διεργασίες, εξοπλισμοί ή τρόποι λειτουργίας που έχουν δοκιμαστεί επιτυχώς σε βιομηχανική κλίμακα.
 5. Η τεχνική πρόοδος και η εξέλιξη των επιστημονικών γνώσεων.
 6. Η φύση, οι επιπτώσεις και ο όγκος των συγκεκριμένων εκπομπών.
 7. Οι ημερομηνίες έναρξης λειτουργίας των νέων ή υφιστάμενων εγκαταστάσεων.
 8. Ο χρόνος που απαιτεί η εγκαθίδρυση της βέλτιστης διαθέσιμης τεχνικής.
 9. Η κατανάλωση και η φύση των πρώτων υλών (συμπεριλαμβανομένου του νερού) που χρησιμοποιούνται στη διεργασία και η αποτελεσματική χρήση της ενέργειας.
 10. Η ανάγκη πρόληψης ή μείωσης στο ελάχιστο δυνατό των γενικών επιπτώσεων των εκπομπών και των κινδύνων για το περιβάλλον.
 11. Η ανάγκη πρόληψης των ατυχημάτων και μείωσης των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον.
 12. Οι πληροφορίες που δημοσιεύει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ή που δημοσιεύουν διεθνείς οργανισμοί.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΣΤΗ ΛΗΨΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

1. Το κοινό ενημερώνεται (με ανακοινώσεις ή άλλα πρόσφορα μέσα όπως τα ηλεκτρονικά μέσα όπου αυτά είναι διαθέσιμα) για τα ακόλουθα ζητήματα κατά την έναρξη της διαδικασίας λήψης απόφασης ή, το αργότερο, αμέσως μόλις καταστεί ευλόγως δυνατή η παροχή των πληροφοριών:
 - α) την αίτηση αδείας, ή, ανάλογα με την περίπτωση, την πρόταση για την ενημέρωση αδείας ή των όρων της σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής των στοιχείων που απαριθμούνται στο άρθρο 6 παράγραφος 1·
 - β) κατά περίπτωση, το γεγονός ότι απόφαση υπόκειται σε εθνική ή διασυνοριακή εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων ή σε διαβουλεύσεις μεταξύ κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 18·
 - γ) λεπτομέρειες σχετικά με τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τη λήψη της απόφασης, τις αρχές από τις οποίες μπορούν να παρασχεθούν σχετικές πληροφορίες και τις αρχές προς τις οποίες μπορούν να υποβληθούν παρατηρήσεις ή ερωτήματα και λεπτομέρειες του χρονοδιαγράμματος για τη διαβίβαση των παρατηρήσεων ή ερωτημάτων·
 - δ) τη φύση των πιθανών αποφάσεων ή, στην περίπτωση που υφίσταται, το σχέδιο απόφασης·
 - ε) όπου ισχύει, τις λεπτομέρειες της πρότασης ενημέρωσης αδείας ή των όρων της·
 - στ) υπόδειξη του χρονοδιαγράμματος και του τόπου όπου οι σχετικές πληροφορίες καθίστανται διαθέσιμες καθώς και τα μέσα διά των οποίων καθίστανται διαθέσιμες·
 - ζ) λεπτομέρειες σχετικά με τη ρύθμιση της συμμετοχής του κοινού και τη διαβούλευση με αυτό σύμφωνα με το σημείο 5.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε εύλογο χρονικό διάστημα, τίθενται στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού τα εξής:
 - α) σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, οι κύριες εκδόσεις και συμβουλές που παρέχονται στην αρμόδια αρχή ή αρχές κατά το χρόνο που το ενδιαφερόμενο κοινό ενημερώνεται σύμφωνα με το σημείο 1·
 - β) σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2003/4/EK, πληροφορίες πλυν των πληροφοριών οι οποίες αναφέρονται στο σημείο 1 και σχετίζονται με την απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 8, και οι οποίες καθίστανται διαθέσιμες μόνο αφού έχει ενημερωθεί το ενδιαφερόμενο κοινό, σύμφωνα με το σημείο 1.
3. Το ενδιαφερόμενο κοινό έχει το δικαίωμα να απευθύνει παρατηρήσεις και γνώμες στην αρμόδια αρχή, πριν από τη λήψη της απόφασης.
4. Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων που διενεργούνται σύμφωνα με το παρόν παράρτημα, πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη κατά τη λήψη της απόφασης.
5. Οι λεπτομερείς ρυθμίσεις για να ενημερώνεται το κοινό (παραδείγματος χάριν με τοιχοκόλληση σε ορισμένη ακτίνα ή δημοσίευση στις τοπικές εφημερίδες) και για τη διαβούλευση με το ενδιαφερόμενο κοινό (παραδείγματος χάριν με την υποβολή γραπτών προτάσεων ή τη διενέργεια δημόσιας έρευνας), καθορίζονται από τα κράτη μέλη. Για καθένα από τα διαφορετικά στάδια προβλέπονται εύλογα χρονικά πλαίσια, τα οποία παρέχουν επαρκή χρονικά διαστήματα για την ενημέρωση του κοινού καθώς και για την προετοιμασία και την αποτελεσματική συμμετοχή του ενδιαφερομένου κοινού στη λήψη αποφάσεων για το περιβάλλον, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος παραρτήματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία με τις διαδοχικές τροποποιήσεις της (κατά το άρθρο 22)

Οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου
(ΕΕ L 257 της 10.10.1996, σ. 26).

Οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 156 της 25.6.2003, σ. 17).

Μόνο το άρθρο 4 και το παράρ-
τημα II

Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

Μόνο το άρθρο 26

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

Μόνο το σημείο 61 του παραρτή-
ματος III

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 33 της 4.2.2006, σ. 1).

Μόνο το άρθρο 21 παράγραφος 2

ΜΕΡΟΣ Β

Κατάλογος ημερομηνιών ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο (κατά το άρθρο 22)

Οδηγία	Λήξη προθεσμίας ενσωμάτωσης
96/61/ΕΚ	30ή Οκτωβρίου 1999
2003/35/ΕΚ	25η Ιουνίου 2005
2003/87/ΕΚ	31η Δεκεμβρίου 2003

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 96/61/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 εισαγωγικό μέρος	Άρθρο 2 εισαγωγικό μέρος
Άρθρο 2 σημεία 1 έως 9	Άρθρο 2 σημεία 1-9
Άρθρο 2 σημείο 10 στοιχείο α)	Άρθρο 2 σημείο 10
Άρθρο 2 σημείο 10 στοιχείο β)	Άρθρο 2 σημείο 11
Άρθρο 2 σημείο 11 πρώτο εδάφιο, εισαγωγικό μέρος	Άρθρο 2 σημείο 12 πρώτο εδάφιο, εισαγωγικό μέρος
Άρθρο 2 σημείο 11 πρώτο εδάφιο πρώτη περίπτωση	Άρθρο 2 σημείο 12 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)
Άρθρο 2 σημείο 11 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 2 σημείο 12 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)
Άρθρο 2 σημείο 11 πρώτο εδάφιο τρίτη περίπτωση	Άρθρο 2 σημείο 12 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ)
Άρθρο 2 σημείο 11 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 2 σημείο 12 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 2 σημείο 12	Άρθρο 2 σημείο 13
Άρθρο 2 σημείο 13	Άρθρο 2 σημείο 14
Άρθρο 2 σημείο 14	Άρθρο 2 σημείο 15
Άρθρο 3 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 3 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 4	Άρθρο 4
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, εισαγωγικό μέρος	Άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο εισαγωγικό μέρος
Άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, πρώτη έως δέκατη περίπτωση	Άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως ι)
Άρθρο 6 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 6 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 6 παράγραφος 2	Άρθρο 6 παράγραφος 2
Άρθρο 7 έως 12	Άρθρο 7 έως 12
Άρθρο 13 παράγραφος 1	Άρθρο 13 παράγραφος 1
Άρθρο 13 παράγραφος 2, εισαγωγικό μέρος	Άρθρο 13 παράγραφος 2 εισαγωγικό μέρος
Άρθρο 13 παράγραφος 2, πρώτη έως τέταρτη περίπτωση	Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως δ)
Άρθρο 14 εισαγωγικό μέρος	Άρθρο 14 εισαγωγικό μέρος
Άρθρο 14 πρώτη έως τρίτη περίπτωση	Άρθρο 14 στοιχεία α) έως γ)
Άρθρο 15 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, εισαγωγικό μέρος	Άρθρο 15 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, εισαγωγικό μέρος
Άρθρο 15 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, πρώτη έως τρίτη περίπτωση	Άρθρο 15 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως γ)
Άρθρο 15 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 15 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 15 παράγραφος 2	Άρθρο 15 παράγραφος 2
Άρθρο 15 παράγραφος 4	Άρθρο 15 παράγραφος 3
Άρθρο 15 παράγραφος 5	Άρθρο 15 παράγραφος 4
Άρθρο 15α πρώτο εδάφιο, εισαγωγικό και τελικό μέρος	Άρθρο 16 παράγραφος 1
Άρθρο 15α πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β)	Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β)

Οδηγία 96/61/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 15α δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 16 παράγραφος 2
Άρθρο 15α τρίτο εδάφιο, πρώτη και δεύτερη περίοδος	Άρθρο 16 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 15α τρίτο εδάφιο, τρίτη περίοδος	Άρθρο 16 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 15α τέταρτο εδάφιο	Άρθρο 16 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 15α πέμπτο εδάφιο	Άρθρο 16 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 15α έκτο εδάφιο	Άρθρο 16 παράγραφος 5
Άρθρο 16	Άρθρο 17
Άρθρο 17	Άρθρο 18
Άρθρο 18 παράγραφος 1, εισαγωγικό και τελικό μέρος	Άρθρο 19 παράγραφος 1
Άρθρο 18 παράγραφος 1, πρώτη και δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β)
Άρθρο 18 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο	Άρθρο 19 παράγραφος 2
Άρθρο 18 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 19 παράγραφος 3
Άρθρο 19	—
Άρθρο 20 παράγραφος 1	Άρθρο 20 παράγραφος 1
Άρθρο 20 παράγραφος 2	Άρθρο 20 παράγραφος 2
Άρθρο 20 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 20 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 20 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 20 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 20 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 21 παράγραφος 1	—
Άρθρο 21 παράγραφος 2	Άρθρο 21
—	Άρθρο 22
Άρθρο 22	Άρθρο 23
Άρθρο 23	Άρθρο 24
Παράρτημα Ι	Παράρτημα Ι
Παράρτημα ΙΙ	Παράρτημα ΙΙ
Παράρτημα ΙΙΙ	Παράρτημα ΙΙΙ
Παράρτημα ΙV	Παράρτημα ΙV
Παράρτημα V	Παράρτημα V
—	Παράρτημα VI
—	Παράρτημα VII